

των ὅτι ἅγιοι τινες Ἴνδοι κατόρθωσαν νὰ διακόψωσιν ἐν ἑαυτοῖς πᾶν φαινόμενον ἔγνος ζωῆς καὶ νὰ ταφῶσι ζῶντες ἐπὶ μίαν μέχρι δύο ἐβδομάδων, ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ μονάρχου καὶ φρουρᾶν στρατιωτικῆν, νὰ νεκραναστῶνται δὲ εἰπεῖτα ἀφοῦ εἶχον διανύσει τὸ ἐπηγγελμένον στάδιον τῆς νεκροφανείας. Εἰς τὴν δοκιμασίαν λοιπὸν αὐτὴν θέλει νὰ βάλῃ τὴν Ἑλλάδα ὁ κ. Εὐταξίας, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ ἑξιώσεις Ἰνδοῦ ἁγίου, διότι ἡμεῖς ἀκόμη δὲν τὸν ἠκούσαμεν δι' ἄξιον, ὥστε νὰ μᾶς ὑποσχεθῆ ὅτι ἀφοῦ θάψῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν ἐπὶ δὲν ζεύρομεν πόσους αἰῶνας ὑπὸ αὐστριακὴν κυριαρχίαν, κατόπιν θὰ ἴδῃ ἀγγέλου ἐξ οὐρανοῦ καταβαίνοντος ἵνα κυλίωσι τὸν λίθον καὶ ἀναβιώσωσιν ἐκ τοῦ τάφου οἱ νεκροί.

Νὰ εἶχε τοῦλάχιστον τὴν δόξαν τῆς πρωτοτυπίας ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Αἰῶνος,» διὰ νὰ ἐξηγήσωμεν τὸν φιλαυστριασμόν του διὰ τῆς καινομανίας! Ἀλλὰ τὸ δοκίμιον τῆς ὑποταγῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Αὐστρίαν εὐτυχῶς τὸ πρῶτον προήλθεν ἐξ αὐστριακοῦ ἐδάφους, ὑπὸ τοῦ Τριεστίνου συντάκτου τῆς «Νέας Ἡμέρας»· ἀλλὰ καὶ ἡ δευτέρα δοκιμὴ δὲν εἶνε καθαρῶς ἑλληνικὴ, ἐὰν ληθῆ ὑπ' ὄψιν ὁ τίτλος τοῦ γράφοντος ὡς ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κολωνίας.»

Ἡ ἐνστάσις τῶν αὐστριακῶν θὰ εἶνε αὕτη καὶ μόνη: Λοιπὸν, ἀποκρούετε τὰς συμμαχίας; Καὶ τότε τί θὰ κάμετε; Δὲν ἀποκρούομεν καμμίαν συμμαχίαν, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἀπαντῶντες εἰς τὴν «Νέαν Ἡμέραν» εἶπομεν· ἀλλὰ καὶ δὲν παραδιδόμεθα εἰς οὐδεμίαν συμμαχίαν· διότι ἂν τὸ ἡττᾶσθαι εἶνε ἀνθρώπινον, τὸ παραδίδεσθαι ἄνευ ἀντιστάσεως εἶνε αἰσχρὸν. Καὶ διατί θὰ θυσιάσωμεν ἀναιμάκτως καὶ τὴν Ἡπειρὸν, καὶ τὴν Θράκην, καὶ τὴν Μακεδονίαν; Καὶ διατί δὲν θὰ δυναθῶμεν κλιῶς κυβερνώμενοι νὰ μορφώσωμεν δύναμιν ὅχι διακοσίων χιλιάδων τοῦ κ. Τριεστίνου, ἀλλὰ βεβαιωτάτων ἑκατόν; Καὶ διατί ἔχοντες τὴν ἰσχὴν ἡμῶν ὡς φίλοι δὲν θὰ ἔχωμεν διπλάσιαν τοιαύτην ὡς ἐχθροί; Καὶ διατί δὲν θὰ γίνωμεν ἡμεῖς; οἱ ἀληθεῖς ταραξίαι τῆς Ἀνατολῆς, δυνάμενοι νὰ προσεταιρισθῶμεν ἔστω καὶ διὰ θυσιῶν τοὺς Ἀλβανούς καὶ ἔχοντες τὰ δύο τρίτα τῆς Μακεδονίας καὶ πολλὴν Θράκην ὑπὸ τὴν διάθεσίν μας; Καὶ διατί δὲν θὰ ἐκλέξωμεν τὸν σύμμαχον τῆς ὥρας καὶ τῆς στιγμῆς, ἀφοῦ δὲν δυνάμεθα προηγουμένως νὰ ἐκλέξωμεν συμμάχους, τοῦ κ. Εὐταξίου προτεινόντος ἡμῖν ἐκ τῶν προτέρων ὅχι συμμάχους, ἀλλὰ νικητὰς; Ποῖον ἔθνος κατέπεσε τόσοσόν πολὺ, ἡλαττώθη τόσοσόν πολὺ ἠθικῶς, ἡσθάνθη τοιαύτην ἐκλυσιν δυνάμεων, ἀπέπτυσε πᾶσαν ψυχὴν, διὰ νὰ ἐκλέξῃ ἐκ τῶν προτέρων τὸν κατακτητὴν αὐτοῦ; Εἰς ποίαν σελίδα τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας ἀνεκάλυψε τὸ αἶσχος τοῦτο τὸ ἐθνικὸν ὁ κ. Εὐταξίας καὶ συμβουλεύει νὰ τὸ διπλώσωμεν τώρα καὶ νὰ τὸ παχύνωμεν, βαπτιζόμενοι οἱ χαιροὶ τῶν ἐθνῶν καὶ οἱ Ἰουδαῖοι τῶν φυλῶν;

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὰ τῶν ἐπισήμων ὑποψηφιοτήτων πάλιν ἐθελωσαν· ὁ κ. Σκουζὲς δὲν ἀκούεται· ἀκούεται δὲ τώρα ὁ συνταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ κ. Σούτζος.

Τηλεγράφημα σημερινὸν ἐξ Ἄρτας ἀγγέλλει τὴν σύλληψιν τοῦ διαβοῆτου ληστάρχου Γ. Σουλιώτου κρυμμένον εἰς

τὸ σπήτι τοῦ Ν. Καλλίην ὡς κλεπταποδόχου. Ὁ ἐν λόγῳ λήσταρχος ἐξηκολούθει νὰ τρέχῃ τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους ἀπὸ τοῦ 1877 μέχρις Αὐγούστου ε. ε. κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς ὑφιστάμενος ὑπὸ τὸν Νταβέλην· κατόπιν δὲ ἐνωθεὶς μετὰ τῆς συμμορίας τοῦ Λεωνίδα Χατζῆ Μπίρου ἀπετέλεσεν ἰδίαν συμμορίαν· ὡς ἀρχηγὸς ἐνήργησε πλείστας αἰχμαλωσίας ὀθωμανῶν καὶ χριστιανῶν ἐν Ζαγορίῳ καὶ ἀλλαχοῦ. Μεταξὺ τῶν αἰχμαλώτων του ἦσαν καὶ καϊμακάμηδες καὶ συμβουλίον ὀλοκλήρον καὶ ὁ Μεχμέτ πασσᾶς τοῦ μακεδονικοῦ σανδζακίου, πλείστους δὲ φόνους ἔκαμε, πρὸ δύο δ' ἐτῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐλήστευσε τὸν Μεχμέτ βέην. Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν περιώδευσε Πειραιᾶ, Πάτρας καὶ Λευκάδα.

Ἡ Νομαρχία κατήγγειλε τὰς ἐφορευτικὰς ἐπιτροπὰς τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων Ἀθηνῶν τῆς 3ης Ἰουλίου, διότι δὲν συνεμορφώθησαν πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις περὶ παραδόσεως τῶν ἐκλογικῶν εἰδῶν μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν Στρατιωτικὴν δύναμιν. Ὡστε λόγος ἀκυρώσεως;

Ἐξεδόθησαν ἀρκετὰ ἀργὰ, ἀλλὰ πάλιν καλὰ, τὰ ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τῶν ἐν Δήλῳ παραβάντων τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις καὶ ἐφυλακίσθησαν οἱ καθ' ὧν τὰ ἐντάλματα. Ὁ ἐκ Σύρου ἀνταποκριτὴς μας ἐπιστέλλων ἡμῖν ἐκέιθεν τὴν εἶδσιν, ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του πῶς συγχρόνως δὲν ἐτιμωρήθησαν καὶ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῶν σκαπανέων καὶ ὁ δόκιμος τοῦ βασ. ναυτικοῦ καὶ ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου καὶ δύο τηλεγραφεῖται καὶ εἰς ἐνωμοτάρχης καὶ εἰς λοχίας καὶ χωροφύλακες καὶ σκαπανεῖς, οἵτινες ὅλοι ἐν σώματι μετέβησαν εἰς τὸ λοιμοκαθαρητήριον καὶ ἐμέθυον καὶ ἐσυμποσίαζον καὶ ἠτέλγαινον καὶ ἐλευθεροκοινῶνουν. Ἡμεῖς ὅμως δὲν ἐκφράζομεν τὴν ἰδικὴν μας, διότι ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ τιμωρῶνται ὑπὸ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἀρχῶν μας ὅλοι οἱ κακούργοι, ἢ Ἑλλάς ὅλη θὰ μετεβάλλετο εἰς φυλακίαν.

Κατὰ νεωτέρας εἰδήσεις, ἐξεδόθησαν ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τοῦ ὑπολοχαγοῦ ὑπηρεσίας, Κρίτσα, νομιζόμενον, τοῦ δοκίμου τοῦ ναυτικοῦ Ἀννίβα Λάσκου, τοῦ ἐπιστάτου Ἰω. Δούνια, τοῦ τηλεγραφετοῦ Μαλατέστα, τοῦ ἐνωμοτάρχου τῆς ὑπηρεσίας, τοῦ φύλακος Καρτεροῦ καὶ ἄλλων.

Φαντασθῆτε τώρα ὑπηρεσίαν λοιμοκαθαρητηρίων ὑπὸ τὸν ἀρχίατρον Λομβάρδον.

Χαριστάτη σκηνὴ συνέβη σήμερον τὸ πρῶτ' ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Πτωχῶς διανομῆς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Κανελλίδου, μὴ γνωρίζων οὔτε τὸν κύριόν του οὔτε τὸν κύριον τοῦ κυρίου του, ἄφησε τὸ φύλλον εἰς ἕνα τῶν δύο ἀπὸ τινος φρουρουμένων ἀστυνομικῶν κλητῆρων. Ὁ ἄλλος ὅμως ἰδὼν τὴν κεφαλίδα, ὄρμη κατόπιν τοῦ συναδέλφου του καὶ «δὸς το πῖσου, βρέ,» φωνάζει μετ' ἀπελπισίας. Ὅτε κληροῦν καὶ οἱ δύο τὸν διανομέα, νὰ τοῦ δώσουν πῖσου τοὺς «Καιρούς.» Ὡ ἦθη, ὦ καιροί!

Τὸ πρῶτον δημόσιον κατὰστημα τὸ ὁποῖον ἐν ἀγαλλιᾶσει ἐχαιρετήσαμεν περιελθόντες σήμερον τὰς καινουργεῖς καὶ ἐπαστραπτούσας αἰθούσας καὶ διαδρόμους του εἶνε τὸ τῶν Ταχυδρομείων, ὀφειλόμενον ἤδη εἰς μοναδικὸν ζῆλον τοῦ κ.

Μανσόλα, τὸν ἐπίμονον καὶ ἐνθουσιώδη ὑπὲρ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας. Χαρὰ θεοῦ εἶνε, καὶ βασιλεὺς διὰ τῶν ἄλλων δημοσίων γραφείων τὸ περὶ τὴν ὁδὸν Σταδίου οἰκοδόμημα τὸ ἀπὸ στρατῶνος τῶν πυροσβεστῶν διασκευασθὲν εἰς περικαλλῆς ταχυδρομικὸν κατάστημα, ὡς νὰ ἐθαυματούργησαν ἐκεῖ μέσα αἱ δυνάμεις τῆς θελήσεως καὶ τῆς φιλοκαλίας.

Ἡ ἐξωτερικὴ αὐτὴ εἰς τὰ βάθη τῆς ὁποίας κυκλοτερῶς ἐκτείνονται αἱ διάφοροι θυρίδες τῆς παραλαβῆς καὶ τῆς διανομῆς, εὐπρεπισμένοι, ἐπιγεγραμμένοι, ποικίλοι, πλουσίως καταμερισθείσης καὶ διαιρηθείσης τῆς ὑπηρεσίας· ἐντὸς τὰ δωμάτια τῆς ἐπιστάσιος, φωτεινὰ εὐρύτατα, μὲ τὰς διακλαδώσεις καὶ ὑποδιαίρεσεις τῶν ἢ Εὐρώπη, αἱ νῆσοι, ἡ Στερεὰ καὶ ἡ Πελοπόννησος, ἐκάστη κατέχουσα τὴν ἰδιαίτεράν αὐτῆς θέσιν ἐν κανονικοῖς διαμερίσμασι· δωμάτια ἰδιαίτερα διανομῶν, ἰδιαίτερα τῆς ἀποθέσεως τῶν σάκκων· κιβώτια, καινουργότης, σιλιπνότης, τάξις, εὐρυχωρία, ἀκρίβεια. Μόνον οἱ στέλλοντες ἐφημερίδες ἀναγκάζονται νὰ κάμωσι κοπιώδεις γύρους ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου ὅπου θὰ ζυγισθῶσιν αἱ ἐφημερίδες εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον ὅπου θ' ἀγοράσῃσι γραμματόσημα, καὶ πάλιν νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ πρῶτον σημεῖον διὰ νὰ τὰς δώσω·ν καλὸν θὰ ἦτο νὰ παρείχετο εὐκολία τις. Ἐπειτα τὸ ἐπάνω πάτωμα, τὸ ἀνήκον εἰς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τὴν αὐτὴν τέρψιν παρέχει εἰς τὸν περιερχόμενον τὰ καλλιτεχνικῶς παρατεταγμένα δωμάτια τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ ὑποδιευθυντοῦ, τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων, εὐπρεπῆ, ἀναπαυτικὰ, φιλοκαλῶς ἐστολισμένα· τοῖχοι, θύραι, δάπεδον, ὄροφῆ, γωνία, παράθυρα, ἀναδίδουσι τὸ ἄρωμα ἐκεῖνο τῆς καινουργότητος, σημεῖα νέας ζωῆς, νέας περιόδου, ἀρχομένης ὑπὸ οἰωνοῦς εὐελπίδας. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κ. Διευθυντοῦ περιειργάσθημεν ἀνεκτόμενον πίνακα συνεννοῦντα τὰς προτομὰς ὄλων τῶν Διευθυντῶν τοῦ Διεθνoῦς Ταχυδρομικοῦ Συνδέσμου. Ὑπεράνω διακρίνεται ὁ πολὺς Στέφαν, ὁ μεγαλύτερος τῶν ταχυδρομικῶν ἀναμορφωτῶν· ἐχαίρειτάμεν δ' ἐν τῷ μέσῳ καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἡμετέρου κ. Μανσόλα. Αἱ εἰκόνες τῶν κατὰ καιροὺς Διευθυντῶν τοῦ Ταχυδρομείου μας ἀναρτηθήσονται ἐν τῷ εὐρεῖ προδόμῳ, τῷ κειμένῳ ἐν τῷ μέσῳ, κοσμηθησομένῳ καταλλήλως. Ἡλεκτρικοὶ κώδωνες καὶ τηλεφῶνον συμπληροῦσι τὴν τελειότητα τῆς ὑπηρεσίας. Τοιαύτη ἡ ἐντύπωσίς μας, εὐάρεστος, ὑπερβάσα τὰς προσδοκίας μας, διοχετευομένη εἰς συγχαρητήρια καὶ εἰς εὐχὰς ὑπὲρ συντηρήσεως καὶ τελειώσεως τῆς ταχυδρομικῆς ἀρμονίας καὶ προόδου, καὶ ἐπεκτάσεως μετ' ἰσῆς ἐπιτυχίας καὶ εἰς τὰ ἄλλα δημόσια γραφεῖα, τὰ ζοφερά καὶ ἀτάσθαλα.

Ὁ σιδηρόδρομος τῆς Λαρίσσης φαίνεται ὀγουρσοῦλικος. Καὶ ἐκ δευτέρου ἐξετροχιάσθη, ὄχι πλέον ἕνεκα τῆς ἀθλίας κατασκευῆς του, ἀλλ' ἕνεκα τῆς μέθης τοῦ μηχανικοῦ τοῦ διευθύνοντος τὴν ἀμαξοστοιχίαν. Εὐτυχῶς οὐδὲν θυμὰ ἐχομεν ν' ἀναγράψωμεν.

Ἡ Φυσικὴ βεβαίως διδάσκεται ἐν τοῖς Γυμνασίοις διὰ πειραματικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ τὰ ὄργανα αὐτὰ καθ' ἑ μᾶς ἐπιστέλλει εἰς εὐρίσκονται εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν παρερριμένα ἐντὸς ὑπογείου, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν Διεύθυνσιν τῶν ἀμαθῶν ἐπιστατῶν τῶν Γυμνασίων. Ἐνῶ ἡ ὀργανοθήκη ἀλλοῦ, ἐν Κων(πόλει, φέρ' εἶπειν, ἐν αὐταῖς ταῖς ἐπαρχίαις, ἀποτελεῖ τὴν κομψοτέραν αἰθούσαν, ἢ ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐπιστάσιαν αὐτοῦ τοῦ Γυμνασιάρχου ἢ τοῦ εἰδικoῦ Καθηγητοῦ τῶν φυσικομαθηματικῶν. Ἐδῶ, εἰς τὰ ὑπόγεια, φύρδην μίγδην, ἀεραντλιαὶ τεθλασμένοι, μηχαναὶ κατασυντρίμεναι,

κομμάτια ἄνω κάτω, ὡς ἐμπορεύματα ποῖος ἔχει παλῆν ἰδέσθαι, παλῆν μολύβι διὰ πόλεμον.

Παρακαλοῦμεν τὸν κ. ὑπουργὸν νὰ διατάξῃ καταγραφὴν καὶ ἀρῆ τὴν τήρησιν τῶν ὀργάνων ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀμαθῶν ἐπιστατῶν, καθιστῶν ὑπευθύνους τοὺς Γυμνασιάρχους.

Ἐκ Ναυπάκτου τηλεγραφοῦσιν ὅτι τὰ μεταβατικὰ συνέλαβον τοὺς ἐξῆς φυγοδίκους: Ι. Τσουκαλᾶν, Ι. Πλούμην, Σ. Κορκοנדζόβαν καὶ Μ. Σκούζην, φυγοποινοὺς δὲ τοὺς ἐξῆς Θ. Πατοῦχαν, Ν. Παπαθανασίου, Γ. Ἀποστολόπουλον, Α. Ἀλεξόπουλον, Ι. Παύταν, Α. Τσαρούχην, Ζ. Παπανικολάου, Γ. Σγουρίτζαν, Κ. Καραθανάσσην καὶ Ν. Ράϊκον. Καλααά!

Καὶ ἐν νοστιμώτατον. Ὁ νομάρχης Λαρίσσης διατελεῖ χωρὶς γραφεῖα καὶ χωρὶς κλητῆρα, οὐδενὸς δεχομένου νὰ ὑπηρετήσῃ διὰ τὸ γλίσχρον τῆς μισθοδοσίας.

Οὐδεὶς προσεβλήθη ἐξ εὐλογίας ἐν Ἀθήναις· ἐν δὲ Πειραιεὶ ἐνεβολιάσθησαν χθὲς 42 ἄτομα.

Παρεδόθη εἰς χεῖρας τοῦ φοβεροῦ ἀλχημικοῦ ἀτυνομικοῦ ἱατροῦ Γούζαρη τὸ ὑποκάμισον τοῦ εὐρεθέντος νεκροῦ Βοΐσκων διὰ νὰ ἀνεύρη ἔχνην σοδομιτισμοῦ καὶ ἐξηγήσῃ τὸν φόνον.

Διετάχθη παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἡ κατασκευὴ μεγάλης ἀποθήκης πολεμοφοδίων ἐν Πειραιεὶ, κατὰ τὴν θέσιν Ἀλώνια.

Ἄλλη πάλιν πυρκαϊὰ χθὲς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Παναγιώτου Ὑψηλάντου, ἄνωθεν τῆς ἀγορᾶς, πεπληρωμένην ἀχύρου καὶ ξηροῦ χόρτου. Ἡ οἰκία ὅλη ἀπετρεφώθη καὶ ἡ ζημία ὡς 3000 δρ.

Ἄλλη καρροκτονία ἐν Λαυρίῳ, ἐπταετοῦς παιδαρίου ὑπὸ τοῦ καρραγωγέως Παναγιωτάκου. Τὸ παιδίον καταπλακωθὲν ὑπὸ τοῦ θηρίου ἀπεβίωσε μετὰ δύο ἡμέρας.

Ἄλλη δὲ καρροκτονία, ἐν Δαρνίῳ, εἰς θέσιν Στέρνα, τραυματισθέντος τοῦ Σπυριδῶνος Γκίνη.

Ἰησοῦιτῶν βδελυγμίαι ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ. Ἰησοῦταί τινες ἐκ τῶν διωχθέντων ἐκ Γαλλίας κατῴρθωσαν νὰ πείσωσι τοὺς κατοίκους τοῦ Μοστρατῆ καὶ Σογιουτσᾶκ χωρίων βουλγαρικῶν, ὅτι ὁ διάβολος εἶχεν ἐγκατασταθῆ εἰς τὰ δύο ἀνωτέρω χωρία, καὶ ὅτι αὐτοὶ μόνοι δύνανται νὰ τὸν ἀποδιώξωσιν ὡς φάρμακον δ' ἐπρότεινον τὴν εἰς τὸν Πάπαν πᾶσιν, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει τῆς ἀπολαύσεως τοῦ Πάπικου παραδείσου, ἐνθα ἐκάστη ψυχὴ λαμβάνει κατ' ἑτοῦς 100 κοιλὰ ἀραβοσίτου· ἀλλῶς τὰ καζάνια τῆς κολάσεως τοὺς ἀναμένον. Οἱ χωρικοὶ, οἰτῆνες ἐπίστευσαν τοὺς λόγους των, καὶ τινὲς μάλιστα εἶδον καὶ τὸν διάβολον μεταβαίνοντα ἐπὶ πρασίνου ὄνου ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον χωρίον, προσεφέραν εἰς τοὺς Ἰησοῦιτας γῆπεδα καὶ ἀγροὺς πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν καὶ ἀποδιώξιν τοῦ διαβόλου. Μονὴ ἐκτίσθη μετὰ ἐξαρτημάτων καὶ ἀποθηκῶν, οἱ ἀγροὶ ἐκαλλιεργήθησαν, τὰ εἰσοδήματα ἐπολλαπλασιάσθησαν, καὶ οἱ χωρικοὶ ἐπίστευσαν ὅτι ἔσωσαν τὴν ψυχὴν των. Ἀλλὰ οἱ

ἄγιοι πατέρες μετὰ τὰς ψυχὰς ἐφρόντισαν καὶ περὶ τῶν σωμάτων. Διὸ ἐφθείραν καὶ ἠτίμασαν τὰς θυγατέρας, τὰς νύμφας καὶ τὰς συζύγους τῶν καλῶν χωρικῶν, οἵτινες ἤδη ἀνοίξαντες τὰ μάτια τῶν, καταγγέλλουσι τὰ αἵσχη ταῦτα δι' ἀναφορὰς τῶν πρὸς τὸν βούλγαρον ἐπίσκοπον Ἀδριανουπόλεως, ζητοῦντες πρὸς τούτοις τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δωρηθῆσάν γαιῶν, καὶ μυριάκις προτιμῶντες ἓνα διάβολον ὅστις δὲν τοὺς ἐνοχλεῖ, ἀπὸ πολλοῦς τοιούτους.

Σημεῖον τῶν καιρῶν. Μία κυρία μᾶς ἀνακοινεῖ ὅτι εἰς τὸ ἐνοικιαστήριόν του ἐπέμενε εἰς ἰδιοκτητίαν νὰ τεθῆ ὡς ὄρος ὅτι δὲν θὰ ἀναβαίνουν τῆς σκάλης περισσότεροι ἀπὸ ἕξι μαζὺ διότι φθείρονται τὰ σκαλοπάτια. Τὸ ἄκρον ἄκρον ἐν τούτῃ περιπτώσει θὰ ἦνε ἐνοικιάζων τις εἰς παχύσακρόν τινα κύριον ἢ κυρίαν νὰ προτεινῆ ὡς ὄρον νὰ μὴ ἀναβαίνῃ ὄλος μαζὺ, ἀλλὰ πρῶτα ὁ μισὸς, καὶ ἔπειτα ὁ ἄλλος μισός.

Ἐπειδὴ ἀρκετὸν καιρὸν ἔχομεν νὰ ἀκούσωμεν κανένα φόνον ἢ κανένα ἀκρωτηριασμόν ἀπὸ ἀπροσεξίαν ἀμαξηλατῶν, ἢ ἀστυνομία δὲν δίνει πλέον ἓναν παρὰ. Διὰ τῆς κατὰ τὸ ἐσπέρας στοιβαγῆς ἐξ ἀνθρώπων πλατείας τοῦ Συντάγματος αἱ ἀμαξαὶ διέρχονται κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ὡς βέλη Ἰνδῶν πολεμιστῶν, προκαλοῦσαι συνωθησὸν καὶ σπρωξίματα καὶ ἀπειλοῦσαι καταπατήματα. Παρακαλεῖται ὁ κ. διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας νὰ σπεύσῃ προλαμβάνων τὴν ἐκ νέου αἱμάτων τῶν κακούργων τριχῶν τῶν ἀμαξῶν, καὶ ἀναγκάζων τοὺς ἀμαξηλάτας νὰ ὀδηγῶσι τὰς ἀμάξας τῶν διὰ τοῦ μεταξὺ τοῦ πεζοδρομίου καὶ τῆς πρώτης σειρᾶς τοῦ κοφενείου Γιαννοπούλου τραπεζῶν δρομίσκου, ὁ ὁποῖος ἀπλοῦται ἐκεῖ οἶονεὶ χαραγμένη ἀπὸ μηχανικῶν καὶ σχεδὸν ἀπαιτούσα διαβάσεις ἀμαξῶν.

Ἔχομεν καὶ ἄλλους ληστῶν βουλγάρων, ἐκτὸς τῶν ἄλλων τῶν πολιτευτῶν καὶ τῶν διδασκάλων τῶν. Λησταὶ βούλγαροι προσέβαλον τὸν σταθμὸν Ἰσικλάρ, κείμενον ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Βάρνης Ρουσοτουκίου. Ἀφ' οὗ ἐπλήγωσαν ἐπανειλημμένως τὸν σταθμάρχην, παρεβίασαν τὸ χρηματοκιβώτιον, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ εὕρωσι σημαντικὰ ποσά, ἀλλ' ἀγνοοῦντες ὅτι ἅμα ὑπερβῆ τὰς 20 λίρας τὸ ἐς τοῖς χρηματοκιβωτίαις ποσόν, ἀποστέλλεται εἰς τὸ κεντρικὸν ταμεῖον. Ἐκμανέντες ὅθεν διότι δὲν εὗρον πλεονέκτα τῶν 600 γροσίων ἀπήγαγον τὴν δεκαεπταετῆ θυγατέρα τοῦ σταθμάρχου, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ ἐξαναγκάσωσι τὴν ἑταιρίαν νὰ πληρώσῃ λύτρα.

Ἐλύθη αἰσίως καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἐνοικιάσεως ἑλληνικῆς οἰκίας ἐν Σέρραις εἰς τὸν βούλγαρον Σαράφωφ διὰ βουλγαρικὸν οἰκοτροφεῖον, ἐκκενωθεῖσας τῆς οἰκίας καὶ ἐξωσθέντος τοῦ Σλαουασαποστόλου. Ἡ ἐξέγερσις τοῦ λαοῦ συνετέλεσε πολὺ εἰς τὴν αἰσίαν αὐτὴν λύσιν, διότι ἡ Διοίκησις, φοβηθεῖσα μὴ συμβῶσι ταραχαί, ἐπίσσε τὸν βουλγαροδιδάσκων ὅπως ἐξέλθῃ ἐκεῖθεν, τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κωνσταντινούπολις, 21 Σεπτεμβρίου

Ὅποτεν ἡ θέσις τινὸς καταστῆ πλέον ὑπὸ οἰκονομικῶν ἔποψιν ἀνοικονόμητος, τότε αὐτὸς ἄρχεται σκεπτόμενος περὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν κατ' αὐτόν. Ἐν τούτῃ δὲ περιστάσει, εἰ μὴ, καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν ἰδεῶν τοῦ Σιοπανγῆου καὶ Ἀρτμάνου αὐτοκτονήσῃ, συλλαμβάνει πλείοστα μὲν σχέδια,

11

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

11

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 575)

Ὅσα μετρητὰ εὖρε τὰ μετεχειρίσθη εἰς τὸ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς καλὴν κατάστασιν ὅλας τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ πατρὸς του. Ἐπειτα ἀφ' οὗ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ταῖς ἀπέδωκε κατ' ἀρχὰς μὲν τὴν κίνησιν, ἔπειτα δὲ καὶ τὴν εὐτυχίαν, τὰς ἐπώλησε, μὴ κρατήσας εἰμὴ τὰ σιδηρουργεῖα, τῶν ὁποίων τὴν ἀξίαν εἶχε κατανοήσει.

Ἐντὸς ἐπτὰ ἐτῶν εἶχεν ἐποιήσει ὅλην τὴν πατρικὴν κληρονομίαν καὶ τώρα δὲν εἶχεν εἰμὴ τὸ χυτήριον τοῦ Νιβερναί, τὸ ὁποῖον ἐμεταλλεύετο παραλλήλως μὲ τὸ ἐρ-

γοστάσιον τοῦ Πάντ-Ἀβεδόν, μεταχειριζόμενος τὸν σίδηρον αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ τρέφῃ τὴν παραγωγὴν ἐκείνου. Τώρα πλέον ἦτο ἐκτὸς κινδύνου καὶ κύριος τῶν ὑποθέσεων του. Ἥσθανετο τὸν ἑαυτὸν του ἱκανὸν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰς σημαντικὴν ἐκτασιν. Λατρευόμενος ἐν τῇ χόρῃ, ἠδύνατο νὰ ἐκτεθῆ εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ γείνῃ βουλευτής. Ποῖος ἤξευρε; Ἴσως ἡ ὕψους αὐτὴ ἐκολάκευε τὴν Κλαίρην. Ἐπειτα μήπως καὶ αὐτὴ ἡ βιομηχανία δὲν ἦτο δύναμις ἐν τῇ ἐποχῇ ταύτῃ τοῦ χρήματος;

Καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ ἐλπίς ἀνεγενεῖατο ἐν τῇ καρδίᾳ του. Ἀνέλαβε τὸν δρόμον του. Ἦδη ἐξήρχετο τοῦ δάσους. Οἱ καλύπτοντες τὴν κοιλάδα λειμώνες ἐξηπλοῦντο δεξιᾷ του, ἀριστερᾷ του ἐξετείνοντο αἱ σειραὶ τῶν βράχων, αἱ χρησιμεύουσαι ὡς βάσις εἰς τὸν λόφον. Ἐπὶ τῶν βράχων τούτων ἦσαν καὶ αἱ εἰσοδοὶ τοῦ μεταλλείου. Μικρὸς σιδηρόδρομος, ὁμαλῶς ἀνηφορικῶς, ἀνέβαινε πρὸς τὰς στοὰς, φέρον κατ' εὐθείαν τὸ μέταλλον πρὸς τὸ ἐργοστάσιον.

Ὁ Φίλιππος ἀποτόμως ἀσπασθεῖς ἀπὸ τὰς σκέψεις του, ἀπεφάσισε νὰ πάῃ νὰ ῥίψῃ ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς, καὶ στρέφον ἐλαβε τὸν δρόμον τοῦ μεταλλείου. Ἐπὶ μικροῦ λοφιδίου ὕψους ἡ μπαράκα τοῦ ἀρχιεργάτου, ὅστις ἦτο ἐπιφορτισμένος νὰ ἐξελέγῃ τὴν ἐξαγωγὴν. Ἐκεῖ διηυθύνετο ὁ Φίλιππος. Καθόσον ἐπλησίαζε τοῦ ἐφαινετο ὅτι ἤκουε φωνὰς. Ἀσυνήθης ταραχὴ ἐπεκράτει ἐν τῇ εἰσοδῷ